

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj Pr-71/2025-23

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski radni sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Ruži Garac, u pravnoj stvari tužitelja Ratka Prstačića iz Zagreba, Gornji Prečac 2, OIB: 52696600459, zastupan po punomoćniku Borisu Smoljanoviću, odvjetniku u Zagrebu, protiv tuženika Klinički bolnički centar Zagreb, Zagreb, Kišpatićeva 12, OIB: 46377257342, radi isplate, nakon održane i zaključene glavne javne rasprave dana 10. lipnja 2026. u prisutnosti punomoćnika tužitelja, dana 29. lipnja 2026.

presudio je

I. Nalaže se tuženiku isplatiti tužitelju bruto iznos od 1.001,18 eur sa zateznim kamatama, izuzev zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak, tekućim na iznos od:

- 251,52 eur od dana 16. prosinca 2019. godine pa do isplate,
- 241,94 eur od dana 16. siječnja 2020. godine pa do isplate,
- 237,11 eur od dana 16. veljače 2020. godine pa do isplate,
- 270,61 eur od dana 16. ožujka 2020. godine pa do isplate

po stopi koja se, do 31. prosinca 2022., određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna, te od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

II. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 1.425,00 eur sa zateznim kamatama tekućim od 29. lipnja 2026. pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je

na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

III. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadom troškova parničnog postupka u preostalom dijelu u iznosu od 93,75 eur sa zatraženim kamatama.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi i tijekom postupka tvrdi da je u utuženom razdoblju bio zaposlen kod tuženika na radnom mjestu doktora medicine, specijalista otorinolaringologa, subspecijalista fonijatrije, rad mu je bio organiziran u smjenama, dvokratno, noću, vikendima – subotom i nedjeljom, blagdanom, prekovremeno i u 24-satnim dežurstvima. U utuženom razdoblju na snazi je bio Kolektivni ugovor za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja („Narodne novine“, broj: 29/18., dalje u tekstu: KU-a), Dodaci KU-a i Temeljni kolektivni ugovor za službenike i namještenike u javnim službama („Narodne novine“, broj: 128/17., 47/18. i 2/19., dalje u tekstu: TKU-a). Tuženik mu nije isplaćivao dodatak na plaću sa osnova otežanih uvjeta rada za sve stvarno odrađene sate rada (i u prekovremenom radu) u iznosu utvrđenom čl. 55. KU-a, člankom 21. Dodatkom II i Popisom radnih mjesta i poslova zdravstvenih i nezdravstvenih radnika koji imaju pravo na dodatak, iako je on sve sate radio u otežanim uvjetima rada. Tuženik mu nije isplaćivao dodatak na plaću sa osnova iznimne odgovornosti za život i zdravlje ljudi za sve stvarno odrađene sate rada (i u prekovremenom radu) u iznosu utvrđenom čl. 57. KU-a, člankom 23. Dodatkom II, iako je on sve sate rada bio odgovoran za život i zdravlje ljudi. Tuženik mu nije isplaćivao dodatak na plaću sa osnova znanstvenog stupnja za sve stvarno odrađene sate rada (i u prekovremenom radu) u iznosu utvrđenom čl. 53. st. 2. KU-a, iako je on sve sate rada imao znanstveni stupanj doktora znanosti. Člankom 34. st. 2. KU-a propisano je „Radniku čija je narav posla takva da mora raditi prekovremeno ili noću ili nedjeljom, odnosno zakonom predviđenim neradnim danom, koji dežura ili je pripravan, pripada pravo na naknadu plaće za godišnji odmor u visini prosječne mjesečne plaće isplaćene mu u prethodna tri mjeseca, ako je to za njega povoljnije“. Budući da mu je tuženik za naknadu plaće za godišnji odmor uzimao prosječne mjesečne plaće koje su pogrešno obračunavane, to mu je tuženik u utuženom razdoblju pogrešno obračunavao i isplaćivao i naknadu za godišnji odmor. Također, potražuje uvećanja za rad noću, subotom, nedjeljom, rad u drugoj smjeni u prekovremenom radu. Stoga, konačno preciziranim tužbenim zahtjevom podneskom od 4. svibnja 2026. predlaže sudu naložiti tuženiku isplatiti mu bruto iznos od 1.001,18 eur s pripadajućim kamatama, uz naknadu parničnih troškova.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu i tijekom postupka u cijelosti osporava tužbu i tužbeni zahtjev. Predlaže odbiti tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti, uz naknadu parničnih troškova.

3. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u dokumentaciju, obračunske isprave te je provedeno financijsko vještačenje.

4. Sukladno čl. 55. KU/18 radniku u djelatnosti zdravstva i zdravstvenog osiguranja na pojedinim radnim mjestima i poslovima kod kojih postoje posebni uvjeti rada pripada pravo na dodatak na plaću.

5. Člankom 57. KU-a propisano je da zbog iznimne odgovornosti za život i zdravlje ljudi doktori medicine i doktori dentalne medicine ostvaruju dodatak na plaću u iznosu od 12% od osnovne plaće, koji od 1. rujna 2019. iznosi 16% od osnovne plaće.

6. Člankom 53. st. 2. TKU-a propisano je da će se osnovna plaća zaposlenika uvećat za 8% ako zaposlenik ima znanstveni stupanj magistra znanosti, odnosno za 15% ako zaposlenik ima znanstveni stupanj doktora znanosti.

7. Među strankama nije sporno da tužitelj ostvaruje pravo na isplatu dodatka na plaću za otežane uvjete rada, za iznimnu odgovornost za život i zdravlje pacijenata i za znanstveni stupanj doktora znanosti, a koji dodaci su mu isplaćivani u utuženom razdoblju.

8. Sporno je pravo tužitelja na isplatu predmetnih dodataka za sve efektivno odrađene sate rada, pa i prekovremeni rad.

9. Dodatak od 28% za redovne sate rada tuženik je tužitelju obračunavao u utuženom razdoblju, što je razvidno iz obračunskih isprava tužitelja za isplatu plaće.

10. Imajući u vidu članak 55. KU-a, tužitelju uvećanje plaće za otežane uvjete rada pripada za svaki sat kada je radio u otežanim uvjetima rada, kako u redovnom, tako i u prekovremenom radu.

11. Tužitelj, sukladno 57. KU-a od 1. od 1. rujna 2019. ima pravo i na dodatak na plaću u iznosu od 16% od osnovne plaće zbog iznimne odgovornosti za život i zdravlje ljudi, koji se obračunava tako da se utvrdi vrijednost osnovne plaće za sat rada i na njega obračuna dodatak.

12. Tužitelj sukladno čl. 53. st. 2. KU-a u utuženom razdoblju ima pravo i na dodatak za znanstveni stupanj doktora znanosti.

13. Tužitelj ima pravo na isplatu kumulativno svih dodataka po osnovama iz članka 55. i 57. KU-a te čl. 53. st. 2. TKU-a. Naime, isplata dodatka za prekovremeni rad ne isključuje pravo tužitelja na isplatu svih utuženih dodataka.

14. Člankom 34. st. 2. KU-a propisano je da radniku čija je narav posla takva da mora raditi prekovremeno ili noću ili nedjeljom, odnosno zakonom predviđenim neradnim danom, koji dežura ili je pripravan, pripada pravo na naknadu plaće za godišnji odmor u visini prosječne mjesečne plaće isplaćene mu u prethodna tri mjeseca, ako je to za njega povoljnije.

15. Sukladno čl. 58. st. 1. TKU-a propisano je da ako je zaposlenik odsutan s rada zbog bolovanja do 42 dana, pripada mu naknada plaće u visini 85% od njegove plaće ostvarene u prethodna tri mjeseca neposredno prije nego je započeo bolovanje.

16. Nalazom i mišljenjem „Centra za financijska vještačenja“ d.o.o. od 5. ožujka 2026. utvrđeno je da u razdoblju od 1. studenog 2019. pa do 31. kolovoza 2024. tužitelju utuženi dodaci nisu obračunati na sve odrađene sate, već samo na sate koji su odrađeni u redovnom radnom vremenu, dok nisu obračunati na sate koji su evidentirani kao prekovremeni sati. Za navedeno razdoblje potraživanje po osnovi neobračunatih dodataka za posebne uvjete rada iznosi 475,13 eur, potraživanje po osnovi neobračunatih dodataka za odgovornost za život i zdravlje ljudi iznosi 271,51 eur, potraživanje po osnovi neobračunatih dodataka za znanstveni stupanj iznosi 254,54 eur, slijedom čega sveukupna visina potraživanja tužitelja iznosi 1.001,18 eur.

17. Matematičkom izračunu nalaza i mišljenja stranke nisu prigovarale.

18. Imajući u vidu:

- da je tužitelj u cijelom utuženom razdoblju radio na istom radnom mjestu i bio izložen istim uvjetima rada;
- da zbog rada u procesu dijagnostike i liječenja uvijek ima odgovornost za život i zdravlje pacijenata (kako za one pacijente koji se liječe u redovnom radnom vremenu, tako i za one pacijente koji se liječe u prekovremenom radu);
- da navedeni dodaci na plaću nisu paušalno određeni iznosi koji se svaki mjesec isplaćuju u istom iznosu;
- da iz prethodno obrazloženih razloga tužitelj ima pravo na isplatu utuženih dodataka;
- da tužitelju predmetni dodaci nisu plaćeni za sve odrađene sate;

- da KU niti u jednom dijelu ne isključuje isplatu bilo kojeg uvećanja plaće u prekovremenom radu;
- da se predmetni dodaci međusobno ne isključuju;
- da tužitelju naknada plaće za vrijeme godišnjeg odmora i privremene nesposobnosti za rad iz prethodno obrazloženih razloga pripada sukladno čl. 34. st. 2. KU-a, odnosno čl. 58. st. 1. TKU-a, a sukladno kojim odredbama tuženik tužitelju u utuženom razdoblju nije obračunavao predmetne naknade;
- sud je nalaz i mišljenje „Centra za financijska vještačenja“ d.o.o. od 5. ožujka 2026. u cijelosti prihvatio kao stručan i objektivan.

19. Tužitelj je tužbeni zahtjev postavio sukladno prihvaćenom nalazu i mišljenju, slijedom čega je valjalo usvojiti tužbeni zahtjev u cijelosti i tužitelju dosuditi bruto iznos od 1.001,18 eur sa zateznim kamatama koje na pojedine mjesečne iznose teku kako je to pobliže navedeno u točki I. izreke presude. Stoga je odlučeno kao pod točkom I. izreke presude.

20. Odluka o zateznim kamatama temelji se na čl. 29. st. 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj: 35/05., 41/08., 125/11. i 78/15., u daljnjem dijelu teksta: ZOO-a), dok se odluka o visini stope zakonskih zateznih kamata temelji na članku 29. stavak 2. ZOO-a do 31. srpnja 2015., a od 1. kolovoza 2015. pa do isplate na članku 3. ZID ZOO-a ("Narodne novine", broj: 78/15.).

21. Odluka o troškovima parničnog postupka temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. i čl. 155. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/08., 96/08. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 123/08.-ispr., 57/11., 148/11. - pročišćeni tekst i 25/13., 89/14., 70/19. i 80/22., u daljnjem dijelu teksta: ZPP-a) te su tužitelju priznati troškovi zastupanja po punomoćniku prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine", broj: 138/23., u daljnjem dijelu teksta: OT/23) prema vrijednosti predmeta spora.

22. Tako su tužitelju priznati troškovi sastava tužbe (75 bodova prema Tbr. 7/1 OT/23), sastava podnesaka od 15. travnja 2025., 4. svibnja 2026. i 5. lipnja 2026. (po 75 bodova prema Tbr. 8/1 OT/23) i pristupa na ročišta 25. travnja 2025. i 10. lipnja 2026. (po 75 bodova prema Tbr. 9/1 OT/23) što uz vrijednost boda od 2,00 eur (Tbr 50. OT/23) i PDV od 25% iznosi 1.125,00 eur, kojem iznosu valja pribrojati troškove financijskog vještačenja u iznosu od 300,00 eur, slijedom čega je tužitelju dosuđen iznos od 1.425,00 eur sa zateznim kamatama tekućim od presuđenja pa do isplate (čl. 30. st. 3. Ovršnog zakona /"Narodne novine", broj: 57/96., 29/99., 173/03., 194/03., 151/04., 88/05. i 67/08./ u vezi čl. 29. st. 2. ZOO). Stoga je odlučeno kao pod točkom II. izreke presude.

23. Tužitelju nisu priznati troškovi sastava podnesaka od 29. travnja 2025. i 24. listopada 2025., jer isti nisu bili potrebni u smislu čl. 155. st. 1. ZPP-a, slijedom čega je zahtjev tužitelja za naknadom troškova parničnog postupka u preostalom dijelu u iznosu od 93,75 eur sa zatraženim kamatama valjalo odbiti kao pod točkom III. izreke presude.

24. Slijedom svega navedenog, valjalo je odlučiti kao u izreci.

U Zagrebu 29. lipnja 2026.

Sutkinja:
Ruža Garac

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe nadležnom županijskom sudu u roku od 15 dana.

DNA:

1. punomoćniku tužitelja
2. tuženiku

Broj zapisa: **9-3088a-024d1**

Kontrolni broj: **0f4fd-dd60c-9df0f**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.